

щовъ, преслава, имана на градове; дѣнавъ, росица, осма, имена на рѣки. Има нарицателно е онова, което се придава на много лица, и много вещи ѿ единъ родъ, както, тѣмъ имена, мъжъ, жена, приличатъ на сичките мъжѣ и на сичките жени; градъ, къща, рѣка, сѣ имена общи на сичките градове на сичките къщи, и на сичките рѣки. Когато дѣмамъ книгъ произносамъ самъ името на книгъ тѣ; но акъ ища да изяснѣ каква е тая книга, дали е хѣбава, или лошава, дали е голѣма, или малка, требва да кажа: хѣбава книга, лошава книга, голѣма книга, малка книга. Тѣмъ рѣчи, хѣбава, лошава, голѣма, малка, дѣматъ прилагателны, защото не означаватъ сѣществованіето, но самъ свойството на предметыте. Гледамъ единъ градинъ, ища да рекъ, какъ тая градина е голѣма, и затова придавамъ на тѣмъ рѣчь, градина, рѣчь, голѣма и дѣмамъ: голѣма градина, градината е има сѣществително, а голѣма, прилагателно. Нищо нѣма полесно и поразѣмително ѿ това, щотомъ сега истѣлкѣвахъ, и сѣ това вѣдете задоволни.

Послѣ имената на бѣлгарскиятъ азыкъ полага се частица, която се шбычно дѣма ЧЛЕНЪ, и която означаватъ извѣстностьтѣмъ родатъ и число то на имената. Н. п. атъ, та, то — за число единствено, и за сичките родове; те, за число множественно, за мъжки и женски родъ; та, за средный родъ и число множественно.

Внимавайте на онска, което въ рекохъ понапредъ: името означаватъ вещи, или лицата; чле-